

ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อการเรียนรู้คณะเทคโนโลยีการเกษตร
พื้นที่จังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต

Opinions of Students in Mathayomsuksa 6 regarding study in The Faculty of
Agricultural Technology, Krabi, Pang-Nga, and Phuket Provinces

สุทธิณี พรพันธุ์ไพบูลย์* ประเสริฐ จริยะเลอพงษ์ สุวนิช ชัยนาค อัจฉริยา สุวรรณสังข์
พิริญญา กฤณวงศ์งาม ภัทริดา โปฏก และนิศษญามณธ์ รัตนะ

Suttinee Pornpunpaibool*, Prasert Jariyalrpong, Suwanit Chainark

Atchariya Suwannasang, Pirinya Kritwongngam, Patarida Podok and Nitchayamon Rattana

คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ภูเก็ต 83000

Faculty of Agricultural Technology, Phuket Rajabhat University, Phuket, Thailand 83000

*Corresponding author: suttinee.porn@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนมหาวิทยาลัย ความคิดเห็นต่อการเรียนระดับปริญญาตรี ในคณะเทคโนโลยีการเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเปรียบเทียบความแตกต่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่จังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต โดยเลือกโรงเรียนแบบเจาะจงจำนวน 8 โรงเรียน ซึ่งเข้าร่วมโครงการประชาสัมพันธ์กับคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และทำการสุ่มตัวอย่างนักเรียนแบบหลายขั้นตอน จำนวน 400 คน ใช้สถิติพรรณนา และทดสอบสมมติฐานด้วย t-Test กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง บิดาและมารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน บิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย และประกอบอาชีพเกษตรกร ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเรียนและกิจกรรม นักเรียนมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตร เท่ากับ 3.25 จากคะแนนเต็ม 5 และเมื่อทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.047$)

คำสำคัญ: ความคิดเห็น เทคโนโลยีการเกษตร

Abstract

The objectives of this research were to study the personal data, factors affecting university selection, opinions of students in Mathayomsuksa 6 regarding undergraduate study in Agricultural Technology, and to compare the differences in the opinions about undergraduate study. A questionnaire was employed with purposive sampling technique to select 8 schools from Krabi,

Pang-nga and Phuket provinces, which joined the Public Relations Project of the Faculty of Agriculture Technology at Phuket Rajabhat University (PKRU). A multiple stage random sampling technique was used to collect data from 400 students. Data was analyzed by using descriptive statistics and t-Test with hypothesis testing a statistical significance of 0.05. The results showed that most students were female. Their parents were living together, had lower than upper secondary level education, and were agriculturists. The most important factor affecting the selection of university was the learning and activity. The average score of the opinion regarding undergraduate study was 3.25, respectively out of 5. The hypothesis testing results showed that students whose mothers had different occupations, had different opinions regarding undergraduate study of Agricultural Technology significantly. (p-value = 0.047)

Keywords: opinion, Faculty of Agricultural Technology

คำนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม โดยมีประชากรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากที่สุดร้อยละ 33.48 ของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) และมีการส่งออกสินค้าภาคการเกษตร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558- 2560 เฉลี่ยเท่ากับ 705,705.27 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2560 มีอัตราการขยายตัวถึงร้อยละ 13.78 (กระทรวงพาณิชย์, 2560) แต่ประชาชนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมกลับไม่มีความมั่นคงทางรายได้ มักประสบปัญหาหาราคา ผลผลิตผันผวน สินค้าล้นตลาด หรือการถูกเอารัดเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลาง โดยมีรายงานดัชนีราคาสินค้าเกษตร ที่เกษตรกรขายได้ พบว่า มีดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 1.6 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2560) ซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เยาวชนไทยไม่ให้ความสำคัญกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม จะเห็นได้จากจำนวน นักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มีความเกี่ยวข้องกับการเกษตรมีจำนวนลดลงอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต พบว่า นักศึกษาปีการศึกษา พ.ศ. 2559 มีจำนวนลดลงร้อยละ 60.90 จากปีก่อนหน้า (สำนักวิชาการและงานทะเบียน, 2560) แม้ว่าในปัจจุบันรัฐบาลจะประกาศนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ที่เน้น การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม โดยหนึ่งในเป้าหมายการพัฒนาคือภาคการเกษตร ได้แก่ กลุ่มอาหาร เกษตร และ เทคโนโลยีชีวภาพ เน้นการเปลี่ยนวิธีการเกษตรแบบดั้งเดิมไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) และสนับสนุนให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ (กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา, 2559) ซึ่งตอบสนองกับการเรียนการสอนคณะเทคโนโลยีการเกษตรก็ตาม

ดังนั้นคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตจึงได้จัดทำโครงการพัฒนาการประชาสัมพันธ์ขึ้นในปี การศึกษา 2559 และโครงการประชาสัมพันธ์หลักสูตรในปีการศึกษา พ.ศ. 2560 โดยมีการดำเนินกิจกรรมประชาสัมพันธ์ ยังโรงเรียนในพื้นที่เป้าหมายของมหาวิทยาลัย ได้แก่ จังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต จำนวนทั้งสิ้น 8 โรงเรียน โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนมหาวิทยาลัย ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียน คณะเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจ และกำหนดแนวทางสำหรับการพัฒนาการประชาสัมพันธ์ของ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาจำนวนนักศึกษา และบัณฑิตด้าน การเกษตร ที่จะเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อการเรียนรู้คณะเทคโนโลยีการเกษตร พื้นที่จังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีประชากรในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต กำหนดหน่วยของประชากรเป็นบุคคล ทำการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ (Cochran, 1977) แบบไม่ทราบจำนวนประชากร ได้กลุ่มตัวอย่างประมาณ 400 ตัวอย่าง ทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multiple stage random sampling) โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (cluster sampling) แบ่งกลุ่มเป็นโรงเรียน และคัดเลือกโรงเรียนแบบเจาะจงจำนวน 8 โรงเรียนในเขตจังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต ได้แก่ โรงเรียนตะกั่วป่า “เสนานุกูล” โรงเรียนทุ่งมะพร้าว และโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 35 โรงเรียนท้ายเหมืองวิทยา จังหวัดพังงา และโรงเรียนอ่าวลึกประชาสรรค์ จังหวัดกระบี่ โรงเรียนดาวรุ่งวิทยา โรงเรียนอบจ.เมืองภูเก็ต และโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 36 จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นโรงเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมประชาสัมพันธ์กับคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จากนั้นทำการกำหนดสัดส่วนตัวอย่างนักเรียนแต่ละโรงเรียน และทำการสุ่มจำนวนนักเรียนจากแต่ละโรงเรียนแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากรายชื่อนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมในวันนั้นๆ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับมหาวิทยาลัย และความคิดเห็นต่อการเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยมีวิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยสร้างแบบสอบถามจากการทบทวนเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดเนื้อหาและโครงสร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากนั้นทำการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยนำแบบสอบถามจำนวนทดสอบกับกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α coefficient) ด้วยวิธีการของ Cronbach (Cronbach, 1972) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับมหาวิทยาลัย และทัศนคติต่อการเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตร เท่ากับ 0.921 และ 0.754 ตามลำดับ

เก็บข้อมูลในโรงเรียนทั้ง 8 โรงเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ของคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเชื่อมั่น และปรับปรุงแก้ไขแล้ว มาเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วมโครงการ และตรวจสอบแบบสอบถามทุกฉบับเพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานในการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis testing) ได้แก่ สถิติ t-test

ผลการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นต่อคณะเทคโนโลยีการเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 70.40 เป็นนักเรียนโรงเรียนตะกั่วป่า “เสนานุกูล” มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.9 รองลงมาคือ โรงเรียนอ่าวลึกประชาสรรค์ และโรงเรียนท้ายเหมืองวิทยาจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 15.40 ส่วนใหญ่ครอบครัวมีที่ดินเป็นของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 60.6 บิดาและมารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 66.9 รองลงมาคือ แยกกันอยู่ และฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต คิดเป็นร้อยละ 25.4 และ 7.7 ตามลำดับ บิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่ามัธยมปลายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.7 และ 55.1 ตามลำดับ รองลงมาคือมัธยมปลาย คิดเป็นร้อยละ 35.8 และ 32.3 ตามลำดับ และปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 35.8 และ 11.9 ตามลำดับ โดยทั้งบิดาและมารดาประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 35.8 และ 28.8 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างมีมารดาเป็นผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 40.8 โดยมีรายได้เฉลี่ยมากที่สุดระหว่าง 10,000-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 60.1 รองลงมาคือ น้อยกว่า 10,000 บาท และ 30,000-60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.2 และ 13.4 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนในแผนการเรียนวิทย์-คณิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ ศิลป์คำนวณ และ ศิลป์ภาษา คิดเป็นร้อยละ 19.6 และ 19.1 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเรียนและกิจกรรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 (S.D. = 0.91) จากคะแนนเต็ม 5 รองลงมาคือ ด้านค่าเทอมและทุนการศึกษา และด้านเกณฑ์การสอบและคะแนนสอบ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 และ 3.55 (S.D. = 1.19 และ 1.05) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า

ปัจจัยด้านกายภาพที่มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุด ได้แก่ อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 3.71 (S.D. = 1.15) รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมบริเวณมหาวิทยาลัย และ หอพักหรือที่พักภายในมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 3.64 และ 3.57 (S.D. = 1.21 และ 1.23) ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุดคือ การมีคณะหรือมหาวิทยาลัยใกล้บ้าน มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 2.79 (S.D. = 1.56)

ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษาที่มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุด ได้แก่ การเห็นรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จจากหลักสูตร คณะ หรือมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 3.66 (S.D. = 1.21) รองลงมาคือ การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ และปรัชญาของหลักสูตร คณะ หรือมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 3.47 และ 3.33 (S.D. = 1.22 และ 1.10) ตามลำดับ และปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุด ได้แก่ การเป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 2.92 (S.D. = 1.12)

ปัจจัยด้านการเรียนและกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุด ได้แก่ การมีหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการ มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 4.04 (S.D. = 1.17) รองลงมาคือ รูปแบบการเรียนที่ทันสมัย และการมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาในด้านต่างๆนอกเหนือจากการเรียน มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ เท่ากับ 3.75 (S.D. = 1.06 และ 1.12 ตามลำดับ) และปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุด ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนมีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 3.28 (S.D. = 1.10)

ปัจจัยด้านการชักชวนหรือแนะนำที่มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุด ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 3.37 (S.D. = 1.27) รองลงมาคือ การให้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และการแนะนำจากญาติ พี่น้อง รุ่นพี่โรงเรียน หรือคนรู้จัก มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 3.37 และ

3.12 (S.D. = 1.27 และ 1.22 ตามลำดับ) และปัจจัยที่มีความสำคัญน้อยที่สุด ได้แก่ การมีเพื่อนเลือกเรียนเป็นจำนวนมาก มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 2.53 (S.D. = 1.39)

ปัจจัยด้านครอบครัวและญาติหรือคนรู้จักที่มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุด ได้แก่ การมีญาติ หรือคนรู้จักศึกษาอยู่ มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 2.09 (S.D. = 1.55) รองลงมาคือ การมีญาติ หรือคนรู้จักสำเร็จการศึกษา และบิดา มารดาหรือผู้ปกครองสำเร็จการศึกษา มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 2.19 และ 1.48 (S.D. = 1.60 และ 1.50 ตามลำดับ)

ปัจจัยด้านค่าเทอมและทุนการศึกษาที่มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุด ได้แก่ ความสามารถในการชำระค่าเทอมของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 3.60 (S.D. = 1.26) รองลงมาคือ การมีกองทุนเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 3.59 (S.D. = 1.34)

ปัจจัยด้านเกณฑ์การสอบและคะแนนสอบที่มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุด ได้แก่ การคัดเลือกแบบโควตา มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 3.64 (S.D. = 1.22) รองลงมาคือ ระดับคะแนน หรือเกรดเฉลี่ยที่กำหนด และการได้สอบแข่งขัน มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 3.63 และ 3.38 (S.D. = 1.16 และ 1.18 ตามลำดับ)

ปัจจัยด้านการแต่งกายที่มีความสำคัญต่อการเลือกเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุด ได้แก่ ชุดนักศึกษา ชุดปฏิบัติภาคสนาม มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 3.25 (S.D. = 1.31) รองลงมาคือ รูปแบบชุดครู มีค่าเฉลี่ยความสำคัญเท่ากับ 3.19 (S.D. = 1.31) (Table 1)

Table 1 Factors affecting university selection of students in Mathayomsaksa 6

factors affecting university selection	Mean	S.D.
Physical	3.41	0.99
Image of University	3.33	0.94
Study and Activities	3.71	0.91
Promotion or Introduction	2.98	1.08
Family and Connections	1.92	1.40
Cost and scholarship	3.59	1.19
Examination Criteria and Score	3.55	1.05
Uniform	3.21	1.25

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตร

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อการเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากที่สุด ว่าประเทศไทยจำเป็นต้องมีผู้เรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตรเพื่อพัฒนาการทำเกษตรกรรมในประเทศ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.62 (S.D. = 0.87) จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน รองลงมา คือ เทคโนโลยีการเกษตรมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ และผู้ที่จบการศึกษาจากคณะเทคโนโลยีการเกษตรสามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และ 3.55 (S.D. = 0.83 และ 0.83) ตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ย

ความคิดเห็นน้อยที่สุด ว่าคนที่จบคณะเทคโนโลยีการเกษตรมักไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 (S.D. = 0.94) รองลงมา คือ คนส่วนใหญ่ถูกนักศึกษาที่เรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตร และคนที่เรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตรคือคนที่ไม่สามารถเข้าเรียนคณะอื่นได้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 2.84 (S.D. = 0.97 และ 0.89 ตามลำดับ) และคนที่เรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตรส่วนใหญ่คือคนที่ไม่ว่าจะเรียนอะไร และจบจากคณะเทคโนโลยีการเกษตร จะมีเงินเดือนน้อย ตามลำดับมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน เท่ากับ 2.96 (S.D. = 0.86 และ 0.80 ตามลำดับ)

ส่วนที่ 4 ทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยได้จากการลงพื้นที่ดำเนินกิจกรรมประชาสัมพันธ์คณะเทคโนโลยีการเกษตร ซึ่งมีการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของผู้ปกครอง และความสนใจในการเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตรและการประกอบอาชีพเกษตรกร พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร แต่ไม่มีนักเรียนที่สนใจเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตร หรือสนใจประกอบอาชีพเกษตรกร และจากการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีมารดาเป็นผู้ปกครองมากที่สุด จึงได้ตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐาน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีมารดาที่ประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตรแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตรของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยแบ่งตามอาชีพของมารดาเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ มารดาของนักเรียนที่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร และมารดาของนักเรียนที่ประกอบอาชีพอื่นๆ จำนวน 111 คน และ 276 คน ตามลำดับ พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตรของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีมารดาประกอบอาชีพด้านการเกษตรน้อยกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีมารดาประกอบอาชีพอื่นๆ เท่ากับ 3.20 และ 3.26 (S.D. = 0.32 และ 0.35) ตามลำดับ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีมารดาประกอบอาชีพด้านการเกษตร มีความคิดเห็นต่อการเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตรแตกต่างนักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -1.680$; $p\text{-value} = 0.047$) (Table 2)

Table 2 The different opinions regarding undergraduate study of Agricultural Technology

Occupation of Student's Mother	n	mean	S.D.	t	p-value
Agriculture	111	3.20	0.32	-1.680	0.047
Others.	276	3.26	0.35		

วิจารณ์ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาปัจจัยในการเลือกเรียนระดับมหาวิทยาลัยของนักเรียน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการเรียนและกิจกรรมมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิวิมล แสนเมือง (2554) และจันยากรช่วยทุกข์เพื่อน (2558) ที่พบว่าปัจจัยด้านหลักสูตร อันได้แก่ รูปแบบการเรียน และกิจกรรม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนระดับอุดมศึกษาเป็นลำดับแรก และมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 6 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านค่าเทอมและทุนการศึกษา และปัจจัยด้านเกณฑ์การสอบและคะแนนสอบ เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านอื่น ๆ รวมด้วย ทำให้สามารถกำหนดข้อมูล และรูปแบบการประชาสัมพันธ์ได้ ดังนี้ การประชาสัมพันธ์ควรแสดงให้เห็นถึงรายวิชา รูปแบบการเรียนการสอน กิจกรรมที่นักศึกษาจะได้ประกอบ ข้อมูลการรับสมัคร ค่าเทอม ทุนการศึกษา ข้อมูลการประสบความสำเร็จของรุ่นพี่ และใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการประชาสัมพันธ์ เช่น การใช้การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ นอกจากนี้เมื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียนที่มีผู้มารดาประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตรแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพด้านการเกษตรมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นน้อยกว่านักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพอื่นๆ ประกอบกับระหว่างเก็บข้อมูลนักเรียนได้สะท้อนความคิดเห็นว่าไม่อยากเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตร และไม่อยากทำอาชีพเกษตรกร เนื่องจากเป็นอาชีพที่เหนื่อย และมีรายได้น้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของคันสนีย์ กระจำโนม และคณะ (2559) ที่พบว่า ทายาทของเกษตรกรมีทัศนคติทางลบต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรว่าเป็นอาชีพที่ใช้แรงงาน เหน็ดเหนื่อย ให้อาชีพสูง ราคาสินค้าทางการเกษตรอยู่ในระดับต่ำ และไม่แน่นอน มักถูกเอารัดเอาเปรียบ มีความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและภาวะสินค้าล้นตลาด ตามลำดับ ดังนั้นในการประชาสัมพันธ์ของคณะเทคโนโลยีการเกษตรมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จึงควรแสดงให้เห็นถึงนวัตกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการเกษตรซึ่งสอดคล้องนโยบายไทยแลนด์ 4.0 การวางแผนด้านการเกษตรเพื่อลดภาวะความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับงานวิจัยในอนาคต ควรมีการศึกษาในระดับภูมิภาค หรือประเทศ เพื่อให้เห็นแนวโน้มการพัฒนาเยาวชนในสายอาชีพเกษตร และควรมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพด้านการเกษตรเกี่ยวกับทำอาชีพเกษตรกรของบุตรหลาน นำไปสู่แนวทางการสื่อสารเพื่อขจัดความเข้าใจผิด หรือการสร้างการยอมรับในการเรียน หรือการประกอบอาชีพด้านการเกษตรต่อไป
2. สำหรับการนำไปใช้ประโยชน์ คณะและ/หรือหลักสูตรที่มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการเกษตร สามารถดำเนินการและ/หรือปรับรูปแบบการสื่อสาร และการประชาสัมพันธ์สู่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีและการยอมรับจากคนรุ่นใหม่ รวมถึงบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับการเรียน และการประกอบอาชีพด้านการเกษตร

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อการเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไป ปัจจัยที่มีต่อการเลือกเรียนในระดับมหาวิทยาลัย และความคิดเห็นต่อการเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตรของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษาอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต โดยกำหนดหน่วยในการวิจัยเป็นบุคคล คำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Cochran (1977:75) ได้ขนาดตัวอย่างประมาณ 400 ตัวอย่าง สุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน (Multiple stage random sampling) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เรียนโรงเรียนตะกั่วป่า “เสนานุกูล” ครอบครัวมีที่ดินเป็นของ และส่วนใหญ่บิดาและมารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน บิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่ามัธยมปลาย และประกอบอาชีพเกษตรกร โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีมารดาเป็นผู้ปกครอง มีรายได้เฉลี่ยมากที่สุดระหว่าง 10,000-30,000 และส่วนใหญ่เรียนในแผนการเรียนวิทย์-คณิต จากการศึกษปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนมหาวิทยาลัยมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการเรียนและกิจกรรม รองลงมาคือ ด้าน ค่าเทอม

และทุนการศึกษา และด้านเกณฑ์การสอบและคะแนนสอบ และพบว่าความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียน คณะเทคโนโลยีการเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.25 จากคะแนนเต็ม 5) และจากการทดสอบสมมติฐานด้วย สถิติ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีมารดาประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนคณะเทคโนโลยีการเกษตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -1.680$; $p\text{-value} = 0.047$)

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาโรงเรียนในเขตพื้นที่จังหวัดกระบี่ พังงา และภูเก็ต ที่ให้ความร่วมมือในการจัดโครงการ ประชาสัมพันธ์ และการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี และขอขอบคุณ และประโยชน์อันพึงได้รับจากงานวิจัยครั้งนี้ แก่ อาจารย์ และบุคลากร ผู้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้และสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงพาณิชย์. 2560. **สินค้าส่งออกของไทย**. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www2.ops3.moc.go.th/> (11 กรกฎาคม 2561).
- กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา. 2559. **Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน**. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.libarts.up.ac.th/v2/img/Thailand-4.0.pdf> (11 กรกฎาคม 2561).
- ฉันทกร ช่วยทุกข์เพื่อน. 2558. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. **สิทธิปริทัศน์** 29(90): 256-271.
- ศศิวิมล แสนเมือง. 2554. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตั้งใจเลือกเรียนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนที่มีผลการ เรียนดีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยสุรนารี. 162 น.
- คันสนีย์ กระจำนอม สุธารัตน์ อุทธารัตน์ ณัฐสิทธิ์ ศรีนุรักษ์ และอุบลรัตน์ หยาไส้. 2559. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับ แรงจูงใจของทายาทเกษตรกรในการสานต่ออาชีพเกษตรในอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่. **วารสารเกษตร** 32(1): 29-38.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2561. **ระบบฐานข้อมูลด้านสังคมและคุณภาพ ชีวิต**. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://social.nesdb.go.th/SocialStat/StatReport_Final.aspx?reportid=3464&template=2R1C&yeartype=M&subcatid=8 (11 กรกฎาคม 2561).
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2560. **ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี 2560 และแนวโน้มปี 2561**. กรุงเทพฯ: กองนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร.
- สำนักวิชาการและงานทะเบียน. 2560. **จำนวนนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต**. ภูเก็ต: มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
- Cochran, W. 1977. *Sampling Techniques*. 3rd ed. The United States of America: John Wiley & Sons.
- Cronbach, L.J. 1972. *Essential of Psychological Testing*. 3rd ed. New York: Harper and Row.